

Parmak İzi Koleksiyoncusu

– Gürsel ÇOPUR · 27 Temmuz 2011

Kaşıkcı..!

Kır lalesine ellerinle hediyeye dağıtan!
Boyunduruk çitleri kalktı senli kalple
Altın çekirgeler yağıyordu bardaktan boşanırcasına
İçi su dolu bardak nefesine misafir
Bir tendir tene karışan ve ruhu küstürmeyen
Çatlamış eller bahar topraklarında yıkanır
Bin toprak şehadet özlemine mektup yazar...
Daha söndürmedim ateşimi
Su dökmedim gözyaşlarımla ıslanmış masama
Pervazımda uyuyan kırlangıca vardı diyeceklerim
Sözün bittiği yerde süpürüldü uçurumlar
Bu yüzden gemiler batmıyordu deryada
Bir göz çapağı bana seherimi küstüremez
Küstüremez ellerinden süzülen altın kıvılcımları

Kaşıkcı..!

Diyar diyar kalem işçisi aradım terleyerek
Bir gülsuyu aradım çorak tepelerde
Gül'den haberi olmayanların dikenini battı içime
Acı çektim..sendeledim..ama sabrettim
Yılan düşlerini astım sessiz korkuluklara
Elimde bir keşkül gölgesiyle yola koyuldum
Mert kuğular tebessüm bohçalarıyla süzülüyordu
Damarımdan akan en son kan da böyleydi..
Bir gurbet akşamına nasıl perde çekilir
Gecekondun yalazında bir güneş ömre bedel
Bir adımında ateş, bir adımında su
Sönmeyen bedende kavrulmadır gözyaşları

Kaşıkcı..!

Beli bükülmüş yıllarını düşünme artık
Kadife teneşirine ölüm daveti kâr değil
İstersen gelmez pırlanta kapılar
Kar beyazlığı kaplamış gece yudumlarını

Kapı eşiğine buğday bırakmış bir güvercin
Gökyüzünde kalender bir musluk budur aslında
Yağmurdan önce yağın ve bırakılan
Dudaklarında pişmanlık kalbinde kasvetinle
Satın alamazsın en saklı hikayeyi
Sır düğümleri ateşe kement..
Her ateşi yakar mı zannedersin!
Kor rikkati aşkın pazarındaysa..

Kaşıkçı..!
Eğil ve anahtar deliğinden bak
Geri adımında vardır bir bekleyenin
Göz kurnasında yalvaç tavsiyelerini hatırla
Huzur çeşnisi bir kulaçla atılır hayata
Yeter ki abone ol sırrın zülfüne
Ayak altlarına serilir taflan ikramı
Darağacını mektubuyla asanlara sevinelim şimdi
Yılgın infilak ezgi tepesine sığmaz
Bir kaşık imbat serinletsin yuvamı
Hünkar olmak siftah ile değil kaşıkçı!
Her ilacı derdine çare mi sanırsın..

Kaşıkçı..!
Gitti artık akşamın panayır çadırları
Ateşin kalbinde buldum aradığım kalemimi
Mermer infazında yaprak hışırtısını görüyorum
Bir düşen yaprağa ver kalan diyetini
Uzasın serviler ömrün kısaldıkça
Kumru güfteleri solmaz ziyaretçin olur
Her kirpik taşır veciz bir ölüm
Ellerinde elmas çiçek taşıyanlar
Bırakırlar toprağa somaki hislerini.

Gürsel ÇOPUR